

Utdrag ur Gotalagen.

Kap. XXIII.

Om olofligt tagande på Qvinno-kläder eller kropp.

Om then, som qvinna griper olofliga
är thenna lag.

§ 1. Slår tu then öfversta hufvud-
bonat eller hufvan af qvinnornes huf-
vud, så att thet icke är med våda gjordt,
och blifver hennes halfva hufvud bart,
så böte en mark penninga, men tå hels
hufvudet blifver bart, tå böte två mar-
ker, och halver hon vitsord thet bevisa
med vitne som åsågo, hvad heller hela
hufvudet blottades eller halft.

§ 2. Men en tralinna får böter som för
slag, men icke mera.

§ 3. Sliter tu sönder hake eller mårta
på qvinna, tå böte tu åtta örtuger, sliter
tu båda sönder böte halff mark, men tå
hon faller ned på jorden, tå böte en
mark.

Sliter tu qvinnans snöreband sönder,
tå böte half mark hvar thera till hög-
sta böter, och få henne alt igen, thet
hon sjelf må vitna, när alt igen fånges.

§ 4. Skiuter tu til qvinna så at het-
ne flyga kläderna ur thet lag som the
förra voro, tå böte åtta örtuger, flyge
the ur lagh, mitt uppå benlägg böte
half mark, flyga the så, at knäskålen
må synas, tå böte en mark, flyge the så
högt at både kan sees hennes länd och
lyndir, tå böte två mark.

§ 5. Tager tu qvinna om handleden,
böte half mark, om hon klaga vill.
Tager tu om armbåga böte åtta örtuger,
tager tu om axla-benet, böte fem örtu-
ger, tage tu om bryste böte en öre.

Tager tu om ankel, böte half mark,
tager tu emellan knä och benhalfva
(vad), böte åtta örtuger, tager tu ofvan
knä, böte fem örtuger, tager tu en hand
länger up, tå är thet gripande et skam-
ligt tag och heter en dåres gripande,
ther lägges intet penningeböter uppå,
de flesta (qvinnor) tåla sådant, sedan
ther till kommer.

§ 6. Men tå en utländsk qvinna kom-
mer för sådant, tå böter tu till halfpar-
ten mindre för alla tag på henne, än för
en Gothländsk, så frampt en sådan är
fri, och vet bevisa sin frihet.

Rätt utdraget ur originalets översätt-
ning betygar

Bengt Lindwall.